

A Kúria a dr. Vancskó Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lukács György ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pest Megyei Bíróságon 12.P.28.808/2010. szám alatt indult, és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.133/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, felhívásra 681.900 (Hatszáznyolcvanegyezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az egyéni vállalkozó felperes, valamint az I.r. alperes között 2006. évtől megbízási szerződés jött létre, mely szerint az I.r. alperes kötelezettséget vállalt a felperes egyéni vállalkozásával kapcsolatos könyvelői tevékenység elvégzésére, felperes pedig negyedévente az ehhez szükséges okiratok I.r. alperes részére történő átadására és havi 2.500 forint megbízási díj megfizetésére. A könyvelési feladatot a II.r. alperes beltág végezte. A kötelezettségeknek a felek 2008. évig eleget tettek. A felperes 2009. február 24-én megbízta az I.r. alperest, hogy a 2008. évben elért jövedelmeiről készítse el az adóbevallását. Az adóbevallás leadásának közeli határidejére tekintettel megállapodtak abban, hogy az I.r. alperes a felperes nevében nullás adóbevallást nyújt be az adóhatósághoz, és ezt követően önrevíziót kezdeményez. Az I.r. alperes elkészítette és megküldte az adóhatóságnak a felperes adóbevallását, majd 2009. április 22-én önellenőrzést végzett. Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal adóellenőrzése eredményeként 2010. február 22-én jogerőre emelkedett határozatával 2.030.891 forint adókülönböt állapított meg a felperes terhére, és 1.408.746 forint SZJA, 423.524 forint adóbírság, valamint 116.470 forint késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. Az adóellenőrzés során meghatalmazottként II.r. alperes járt el. A felperes a határozatban foglalt kötelezettségének nem tett eleget, ezért vele szemben végrehajtási eljárás indult.

A felperes módosított keresetében kérte az alperesek egyetemleges kötelezését 3.818.842 forint vagyoni kártérítés és 2009. július 01.

napjától számított késedelmi kamata, továbbá 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte az állam javára 900.000 forint illeték, az I.r. alperesnek 1.250.000 forint, míg a II.r. alperesnek 1.875.000 forint perköltség megfizetésére. A határozat indokolása szerint az adóbevallás elkészítésére létrejött megállapodás megbízási szerződésnek minősül. A perben a Ptk. 318. § (1) és 339. § (1) bekezdésének figyelembe vételével a felperest terhelte annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy a vele szemben alkalmazott APEH határozatban megnyilvánuló szankciók I.r. alperes szerződésszegő magatartásával, késedelmes, pontatlan adóbevallásának benyújtásával ok-okozati összefüggésben merültek fel. Ehhez igazságügyi szakértő bevezetésére lett volna szükség, a felperes azonban erre nem tett indítványt. Az ítélet értelmében a felperes azt sem bizonyította, hogy az alperesek magatartásának jogellenessége nemvagyoni kártérítési igényét megalapozza.

A másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a kereseti illeték térítése tekintetében helybenhagyta, míg az elsőfokú perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta és azt az I.r. és II.r. alperesek mint egyetemlegesen jogosultak javára 1.000.000 forintra szállította le, kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére. Határozata indokolása szerint a felperes az egyéni vállalkozásból származó jövedelmét terhelő adóbevallásának elkészítése során elkövetett szakmai mulasztások miatt érvényesített kárigényét a per során többször módosította. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről, arról is, hogy a bizonyítási kötelezettségének a felperes igazságügyi könyvszakértő kirendelésével tud eleget tenni, a tájékoztatás ellenére a szakértő bevonásának szükségességét a felperes vitatta. A felperes vagyoni kára és az alperes magatartása közötti ok-okozati összefüggés megítéléséhez szakértő igénybevételére lett volna szükség, így a kárfelelősség megállapítása kizárt. A nem vagyoni kártérítés a személyiségi sérelmek esetére rendelt polgári jogi jogvédelmi eszköz, a felperes pedig sem személyhez fűződő jogsérelmét, sem azzal összefüggésben életminőségének romlását nem igazolta. A jogerős ítélet értelmében a családtagjait ért sérelem miatt az ő nevükben igénnyel a Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján nem léphetett fel. A követelés nem idő előtti, hanem az okozati összefüggés mellett a felperes a kár felmerültét és annak összegét sem igazolta.

A jogerős ítélet ellen felperes élt felülvizsgálati kérelemmel. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új

eljárás lefolytatására utasítását kérte. Jogszabálysértésként a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja, 73/A. § (1) bekezdés b) pontja, a 85/A. § (2) bekezdés a) pontja, a 2/1968. (I.24.) IM rendelet 1. § (4) és (5) bekezdése, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 6. § (1) bekezdés, 17. § (1) bekezdése, a Ptk. 474. § (2) bekezdése, és 476. § rendelkezéseinek megsértésére hivatkozott. Előadta, hogy a bíróságnak a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, mert az idő előtti kártérítési kérelmet tartalmazott. Szerinte a Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontjait a bíróság tévesen értelmezte, az eljárásban jogi képviselőt kötelező ellátására történő felhívásra nem került sor. Sérelmezte, hogy a Pp. 85/A. § (2) bekezdés a) pontja, a 2/1968 (I.24.) IM rendelet és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet alapján a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét a bíróság elutasította egyéni vállalkozói tevékenységére hivatkozva, azonban, mint magánember megkapta az illetékeljegyzési jogot. Előadta, hogy a költségmentesség iránti kérelmet elutasító végzéssel szemben fellebbezéssel élt, de azt visszavonta a bíróság téves tájékoztatása alapján, a tárgyi illetékeljegyzési jog lehetőségére az elsőfokú bíróság pedig nem hívta fel a figyelmét.

Érvelése értelmében a szakértői díjat jövedelmi viszonyai miatt nem tudta előlegezni. Arra hivatkozott, hogy a revízió során olyan hibákra derült fény, amelyet a könyvelést végző II.r. alperesnek - mint szakmai előírásokat - tudnia kellett volna az útiköltség elszámolása, a családi házon belül kialakított iroda közüzemi díjainak megosztása, a külföldi utazás költségeinek elszámolása kapcsán. Kifejtette, hogy a II.r. alperessel állt jogviszonyban, az adóhatósági iratokban is csak a II.r. alperes szerepelt. Az I.r. alperes perbevonására a tárgyaláson kötelezték. Előadta, hogy a megbízási szerződést I.r. alperes nem tudta bemutatni. Szerinte a megbízási jogviszony nem jött létre, csak szóbeli megállapodása volt a II.r. alperessel. Arra hivatkozott, hogy a Ptk. 474. § (2) bekezdése és 476. §-a a jogszabályi helyek írásos szerződési jogviszonyra vonatkoznak. A II.r. alperes jegyzőkönyvben elismerte, hogy hibásan készítette el az adóbevallást. Vitatta, hogy igazságügyi könyvszakértő részvételére volt szükség a döntéshez. Érvelése értelmében a keresetét nem emelte fel, a pertárgy érték meghatározásához a valós követelés csak 8.818.842 forint volt.

Magyarország Alaptörvénye XXIV. Cikk. (1) és (2) bekezdésében foglaltakra utalva arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás során a tárgyi illetékeljegyzési jog megadásának elmaradása, a személyes költségmentesség engedélyezési iránti kérelmének elutasítása befolyással volt a szakértő kirendelésére, és a teljes körű bizonyításra, az alperesi perköltség megállapítására. Csatolta felülvizsgálati kérelméhez az adóhatósághoz becsatolt meghatalmazást, az I.r. alperes cégkivonatát, az elektronikus bevallás nyugtamásolatát és a bevallás első oldalát, az

adóhatósághoz címzett megkeresését és az arra adott választ.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a Kúria a felülvizsgálati eljárás során - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben - a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban nem lehet megjelölni olyan új jogszabálysértést, amelyre a fél a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárásban nem hivatkozott. A Kúria erre figyelemmel a felperes által a felülvizsgálati eljárásban csatolt okiratokat, és azokat a jogszabálysértésre történt hivatkozásait, amire a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárásban nem hivatkozott nem vehette figyelembe döntése meghozatala során.

A felperes álláspontjával szemben a bíróság nem sértette meg a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontját. A bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes kereseti kérelme nem idő előtti, ezért azt helyesen bírálta el.

A másodfokú bíróság ítéletében jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a jogi képviselő az eljárás egyik szakaszában sem volt kötelező, indokait részletesen és helyesen fejtette ki.

Az elsőfokú bíróság a felperes részére személyes illetékeljegyzési jogot engedélyezett, majd az eljárás folytán személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét 17. sorszámu végzésében elutasította. A felperes a végzés ellen 20. sorszám alatt fellebbezést nyújtott be, majd fellebbezését 22. sorszámu beadványában visszavonta.

A II.r. alperes 8. számú előkészítő iratában csatolta az I.r. alperes által kiállított számlát a 2006., 2007. évi könyvelés ellenértékéről annak igazolására, hogy a megbízási szerződés a felperes és az I.r. alperes között jött létre. A felperes ezt követően 11. sorszámu beadványában módosította a keresetét, és perbe vonta az I.r. alperest, míg a II.r. alperesként pedig a korábbi alperest jelölte meg. A bíróság helyesen állapította meg, hogy az I.r. alperes és felperes között szóban megbízási szerződés jött létre, az írásbeli szerződés hiánya a megbízási szerződést nem teszi érvénytelenné.

Az elsőfokú bíróság a 6. sorszámu jegyzőkönyvben, majd a 17.

sorszámú jegyzőkönyvben foglaltan tájékoztatta a felperest a bizonyítandó tényekről, és arról is, hogy igazságügyi szakértő bevezetése szükséges a perben. A felperes a 17. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan úgy nyilatkozott, hogy „nincs szükség szakértő perbe történő bevezetésére” (4. oldal 3. bekezdése). Szakértőt a kifejezett bírói tájékoztatás ellenére sem kért kirendelni (5. oldal 2. bekezdése). A 23. sorszámú jegyzőkönyv szerint kijelentette, hogy további bizonyítási indítványa nincs, ismételt kioktatás ellenére sem kért szakértőt kirendelni.

A felperes a 3. sorszám alatt benyújtott beadványában keresetét 47.118.842 forintra emelte fel, melynek tényét 23. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozatában sem vitatta. A másodfokú bíróság az alpereseket megillető perköltséget a pertárgy érték és a jogi képviselőjük által kifejtett ügyvédi tevékenység figyelembe vételével jogszabálysértés nélkül állapította meg.

Alaptalanul sérelmezte a felperes a bizonyítékok mérlegelését. A rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló és okszerű mérlegelése eredményeként helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a felperes nem bizonyította vagyoni és nem vagyoni kára felmerülésének alperes magatartásával fennálló ok-okozati összefüggését.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. Az alperesek részéről a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban igazolható költség nem merült fel, így erről nem kellett dönten.

Budapest, 2013. november 07.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Kostyákné Dr. Vass Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró